

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟ-ΚΑΤΗΜΕΡΙΟ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

TOO LATE

ΕΤΟΣ Α.

ΑΡΙΘ. 49

Συνδρομή υποχρεωτική ετήσια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.
Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.
Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πρᾶττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἄργα θὰ φανερωθῇ.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

2, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1885

Ἡ ὑπὸ τῶν Μελῶν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου τῆς Κύπρου εἰς τὸν ἐναρκτήριον λόγον τῆς Α. Ε. τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ δοθεῖσα ἀπάντησις ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἐξοχότης!

Τὰ μέλη τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως συναντῶσι καὶ αὖθις ἐν νέᾳ Συνόδῳ τὴν Ὑμ. Ἐξοχ. καὶ εὐχαριστοῦσιν ἐπὶ τῷ ἀπαγγελθέντι ἐναρκτηρίῳ λόγῳ. Τὸ λῆξαν ἔτος ὑπῆρξε πράγματι ἐν τῶν εὐφώρων διὰ τὴν νῆσον ταύτην τὴν κυρίως γεωργικὴν ἄλλ' ἡ εὐδαιμονία τοῦ τόπου, Ἐξοχ. ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῶν συνετῶν καὶ ἀναγκαίων νομοθετημάτων, ἅτινα τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον θεωρεῖ ἀπαραίτητα πρὸς ἄρσιν τῶν πλείστων κωλυμάτων ἅτινα ὁ τόπος εὕρισκε ἐν τῇ πορείᾳ του.

Εὐτύχημα θεωροῦμεν ὅτι ἡ χολέρα δὲν ἐμάστιξε καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος τὴν γείτονα ἡμῶν Αἴγυπτον, ἡ δὲ ἐκ τούτου ἡμετέρα χερὰ ἐπαυξάνει, διότι ἡ νῆσος ἡμῶν δὲν ἔλαβε ποσὺς χάριτι θεῶς, τὴν ἀπαισίαν ἐπίσπεψιν τῆς θροτολογίου νόσου· ἐπὶ τῷ γεγονότι δὲ τούτῳ χρέος ἐπιβαλλόμενον θεωροῦμεν νὰ ἐπαινέσωμεν τὰ συνετὰ μέτρα, ἅτινα ἐγκαίρως ἐλήφθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κύπρου, εἰς πρόληψιν μὲν τῆς χολέρας καταστολὴν δὲ τῆς ἐνσχυφάσης εὐφλογίας· ἡ δὲ διαρκὴς καθαριότης ἡ ὄντως σὺν ἄλλοις ἀπαιτούμενη ὡς προφυλακτικὸν μέσον καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, φρονοῦμεν ὅτι μόνον διὰ τῆς ἀνασκευῆς ἐπὶ τὸ πληρέστερον καὶ ἀρμοδιότερον τοῦ ἰσχύοντος δημοτικοῦ νόμου δύναται νὰ εἶναι ἀσφαλής.

Λυπηρὸν πράγματι ὅτι διακόπη ἡ μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ τακτικὴ ἐβδομαδιαία ἐπικοινωνία· καὶ ἐὰν ἐπετρέπετο ἡμῖν θὰ ἐτολμῶμεν νὰ καθικετεύσωμεν τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Μεγαλ. ἵνα ἀντὶ τῶν ἑξ' ἑκατῶν λιρῶν τῶν τῶς διδομένων, εὐαρεστηθῇ νὰ χορηγήσῃ ἡμῖν μετρίαν τινα ἐπιχορήγησιν, ἥτις νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Κύπρου νὰ ἐξασφαλίσῃ ταχύτεραν καὶ τακτικωτέραν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀντὶ τῆς κατὰ δεκαπενθημερίαν γενομένης.

Ὁ ὑποβληθεὶς ὑμῖν προϋπολογισμὸς ἐφελκύσεται πᾶσαν ἡμῶν τὴν προσοχήν· καὶ ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι θὰ εἶναι πληρέστερος ἐφέτος ἢτοι θὰ ὑποβληθῇ καὶ πῖναξ τῶν κατὰ προέγγισιν προσόδων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ περὶ ἐγγραφῆς τίτλων καὶ ὁδοῦ Λεμεσσοῦ ὑποβληθεῖσιν ἡμῖν νομοσχέδια, αἱ ἐπ' αὐτῶν προσεχεῖς συζητήσεις ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἔχωσι τὸ ἐπιθυμητὸν ἀποτέλεσμα· ἄρρωπι δηλονότι τοὺς πέρυσιν ἐκδηλωθέντας διαταγμούς τῶν τε Κυβερνητικῶν καὶ αἰρετῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐν γένει ἡ Ὑμ. Ἐξοχ. δύναται νὰ ἡθεβαίᾳ ὅτι πάντα τὰ ὑποβληθεῖσιν νομοσχέδια θέλουν τύχει τῆς συντόνου ἡμῶν προσοχῆς.

Ὁ Θεὸς σώζοι τὴν Βασιλισσαν.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ.

Συνεδρίασις 7 Φεβρουαρίου 1885.

(Προεδρεία Ουάρρεν).

Ἀπόντες οἱ κ. κ. Μαληκίδης καὶ Ζήνων.

Ὁ Ἀγ. Κιτίου παρουσιάζει νομοσχέ-

διον περὶ ἀγροφυλακῆς, προτείναντες ὅπως ἐνλεχθῇ ἐπιτροπὴ καὶ ἐπεξεργασθῇ αὐτό.

Ὁ κ. Ουάρρεν εἶπεν ὅτι ἡ ἡμερησία διάταξις εἶνε ἡ ἀπάντησις εἰς τὸν λόγον τῆς Α. Ε.

Ὁ Ἀγ. Κιτίου εἶπεν ὅτι ἐπειδὴ τὸ περὶ ἀγροφυλακῆς νομοσχέδιον ἐτυπώθη ἀπὸ πέρυσιν ἐν τῷ τυπογραφείῳ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοῦτο ἔχη τὸ δικαίωμα τῆς προτεραιότητος ἀπὸ τὸ σχετικὸν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Ουάρρεν ἔφερε καὶ πάλιν τὴν ἔνστασιν ὅτι δὲν εἶνε ἡ ἡμερησία διάταξις. Προὔτεινε δὲ ἵνα ὁ κ. Παυλίδης λάβῃ τὸν λόγον.

Ὁ κ. Παυλίδης παρεκάλεσε τὸν Ἀγ. Κιτίου νὰ εἴπῃ τί ἐπραξεν ἡ ἐπιτροπὴ.

Ὁ κ. Δ. Πιερίδης εἶπεν ὅτι ὁ κ. Παυλίδης εἶνε ἐκτὸς τῆς τάξεως, διότι ὤφειλε νὰ ἀποταθῇ εἰς τὴν ἑδρὰν.

Ὁ Ἀγ. Κιτίου εἶπεν ὅτι ἡγνῶσι ἂν ὁ κ. Παυλίδης ἀπετάθῃ πρὸς αὐτόν. Εἰτα εἶπεν ὅτι ἡ πρὸς συντάξιν ἀπαντήσεως ἐπιτροπὴ διηρέθη κατὰ τὸ λεκτικὸν μόνον. Ἐζήτησε δὲ ὅπως προστεθῇ τροποποίησις τις ἣν καὶ ἀνέγνωσεν, ἔχουσαν ὥδε :

«Τὸ λῆξαν ἔτος ὑπῆρξε πράγματι ἐν ἐκ τῶν εὐφώρων διὰ τὴν νῆσον ταύτην τὴν κυρίως γεωργικὴν. Μετὰ βαθυτάτης ὁμῶς λέγομεν λύπης ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ μόνος σχεδὸν αὐτὸς πόρος τοῦ βίου τῶν ἡμετέρων πατριωτῶν θὰ ὑπόκηται ὑπὸ τὰ αὐτὰ καὶ πρότερον ὁμολογουμένως δυσβάστακα βάρη, ἐφ' ὅσον ἡ κατ' ἀγροὺς ἀσφάλεια θὰ διατελῇ εἰς οἶαν καὶ πρότερον θέσιν, ἐφ' ὅσον αἱ τιμαὶ τῆς ἐπιβε-

βαιουμένης δεκάτης θὰ ὀρίζονται ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τοῦ κεντρικοῦ τῆς Λευκωσίας Ἰταρὲ Συμβουλίου καθ' ἃς ἀναλογίας ὠρίσθη ἐφέτος, ἡ γενικὴ εὐεξία τῆς ἡμετέρας νήσου θὰ ἦνέ τι ἀνέφικτον φρονοῦμεν».

Ὁ κ. Νικολαΐδης ἐγερθεὶς ὅπως εὐχαριστήσῃ τὸν Ἀγ. Κιτίου καὶ ἐρωτήθῃς ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐὰν θὰ ὑπεστήριζε αὐτὸν, εἰπόντος αὐτοῦ, ὅχι, προσελάθη εἰς τὴν τάξιν.

Ὁ κ. Πασχάλης ὑπεστήριξε τὴν πρότασιν τοῦ Μητροπολίτου ἀναπτύξας διὰ μακρῶν τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου καὶ καταλήξας ὅτι ὅλα ἐμπεριέχονται ἐν τῇ τροποποιήσῃ τοῦ Ἀγ. Κιτίου καὶ κατὰ συνέπειαν ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ παραδεκτή.

Ὁ κ. Νικολ. ἡγέρθη καὶ αὖθις καὶ διὰ μακρῶν ὠμίλησεν ὅτι συμφωνεῖ μὲν μετὰ τῆς τροποποιήσεως τοῦ Ἀγ. Κιτίου, ὅτι δηλ. ὁ τόπος εὐρίσκεται εἰς δεινὴν θέσιν, δὲν θεωρεῖ ὅμως καλὸν νὰ ἐκδηλωθῇ τοῦτο ἐν τῇ ἀπαντήσῃ, ἐφ' ὃ προὔτεινεν ὅπως ἐμμείνωσιν ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς πλειονοψηφίας.

Ὁ κ. Χεῖδενσταμ προὔτεινεν ὅπως ἡ ἀπάντησις γίνῃ δεκτὴ ὡς ἔχει.

Ὁ κ. Δ. Πιερίδης ἐπέμενε καὶ οὗτος ἐν τῷ πρώτῳ σχεδίῳ.

Εἶτα τεθείσης εἰς ψηφοφορίαν τῆς τροποποιήσεως ἀπερρίφθη, συμψηφισάντων τῶν κ. κ. Δ. Πιερίδου καὶ Νικολαΐδου μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, δώσαντος τοῦ Προέδρου τὴν νικῶσαν αὐτοῦ ψήφον κατὰ τῆς τροποποιήσεως.

Ὁ Ἀγ. Κιτίου ἔφερε τὴν ἔνστασιν ὅτι ὁ κ. Οὐάρρεν δὲν ἐδικαιούτο νὰ ψηφίσῃ καὶ ὡς Μέλος καὶ ὡς Πρόεδρος.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ 26ου ἄρθρου τοῦ Διατάγματος τῆς Α. Μ. τῆς Ἀνάσσης ἐν Συμβουλίῳ ἀπεδείχθη ὅτι ὁ κ. Οὐάρρεν ἐδικαιούτο νὰ ψηφίσῃ καὶ ὡς μέλος καὶ νὰ δώσῃ τὴν νικῶσαν αὐτοῦ ψήφον ὡς Πρόεδρος.

Ἐρωτήσαντος τοῦ κ. Οὐάρρεν ἐὰν ὑπάρχῃ καὶ ἄλλη τροποποίησις, ὁ κ. Περισιτιάνης ἡγέρθη καὶ καθυπέβαλεν ἑτέραν τροποποίησιν, ἀναπτύξας τοὺς λόγους δι' οὓς καθυποβάλλει αὐτήν. Ἡ τροποποίησις ἔχει ὡς ἑξῆς: «Τὸ περὶ ἐγγραφῆς ἰδίᾳ νομοσχέδιον πυγχάνον σπουδαϊότατον δεῖται περιεσκεμμένης μελέτης πρὶν καταστῇ νόμος, ἵνα μὴ ἀποβῇ ἀπλῶς φορολογικὸς οὐδὲ τείνον εἰς δήμευσιν περιουσίας ἣν προτίθεται νὰ ἀσφαλίσῃ».

Ὁ κ. Μεχμεταλῆς ὑπεστήριξε τὴν τροποποίησιν τοῦ κ. Περισιτιάνη.

Ὁ κ. Κόλλυερ ἀντέκρουσε τὴν τροποποίησιν ταύτην ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐλέχθη πολλάκις ὅτι δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος σκοπὸς δημεύσεως εἰς τὸ νομοσχέδιον προσθέτας, ὅτι ὁ, τι σοβαρὸν δυνάμενον νὰ διαιρέσῃ τὴν Βουλὴν πρέπει νὰ τὸ ἀποφεύγωμεν.

Ὁ κ. Γράντ ὑπεστήριξε τὸν κ. Κόλλυερ εἰπὼν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἰδέα δημεύσεως ἐν τῷ νομοσχεδίῳ.

Ὁ κ. Πασχάλης ἐγερθεὶς ἀντέκρουσε τοὺς δύο προαναγορεύσαντας εἰπὼν ὅτι ἡ ἀπάντησις δέον νὰ γίνῃ σαφὴς καὶ νὰ ἐκφράζῃ τὰς ἰδέας τοῦ τε λαοῦ καὶ ἡμῶν. Ὡς πρὸς δὲ τὸ περὶ ἐγγραφῆς τίτλων νομοσχέδιον εἶπεν ὅτι πολλοὶ ἀφορμαὶ μέχρι σήμερον ἐδόθησαν ὥστε νὰ ἐνισχυθῇ ἡ ἰδέα περὶ τῶν δημοτικῶν τάσεων τῆς Κυβερνήσεως. Εἶπε δὲ ὅτι ὡς νὰ μὴ ἤρουν τὰ ἄρθρα τοῦ ὁθωμ. νόμου ὅστις τοσοῦτον εὐκόλως ἐπιβάλλεται τὴν δήμευσιν καὶ ἄτινα ἄρθρα οὐδέποτε ἔθεσεν εἰς ἐνέργειαν, ἐξήλθε καὶ ἀπὸ τὸ Δεφτέρ Χακανὶ μία διαταγὴ ἐκ Κ)πώλεως δῆθεν σταλεῖσθαι δι' ἧς ἐζητήθη νὰ καταργηθῇ ἐν περισσώτερον δικαίωμα ὅπερ ἐδίδετο εἰς τὰ τσιφλίκια.

Τοῦ προέδρου εἰπόντος ὅτι εἶνε ἐκτός τῆς τάξεως, ὁ κ. Πασχ. ἀντέκρουσεν αὐτὸν λέγων ὅτι δὲν εἶνε ἐκτός τῆς τάξεως καὶ κατὰ συνέπειαν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ.

Ὁ κ. Σουεδέγγαμ ἐγερθεὶς εἶπεν ὅτι καὶ ἐὰν τὸ νομοσχέδιον ἤθελε ψηφισθῇ δὲν θὰ ὑπῆρχον τοιαῦται δημεύσεις. Παρεκάλεσε δὲ τὸν κ. Περισιτιάνην νὰ ἀποσύρῃ τὴν τροποποίησιν του.

Ὁ Ἀγ. Κιτίου ἐγερθεὶς παρεκάλεσε τὸν κ. Περισιτιάνην ὅπως ἀποσύρῃ τὴν τροποποίησιν του ἥτις προὔξενε τόσῃ κακὴν ἐντύπωσιν εἰς τὰ Κυβερνητικὰ μέλη.

Εἶτα ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν καὶ ἀπερρίφθη δι' 9 ψήφων κατὰ 7 συμψηφισάντων μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἀγ. Κιτίου, Δ. Πιερίδου καὶ Οὐσεῖν ἐφένδη.

Διελύθη λοιπὸν ἡ συνεδρίασις κατὰ τεθέντων ἐπὶ τῆς τραπέζης πρὸς συζήτησιν τῶν νομοσχεδίων «οἱ προϋπολογισμοὶ τοῦ 85—86», τὸ «περὶ Ἀγροφυλάκῃς», τὸ «περὶ ἀναγκαστικῆς ἐγγραφῆς τίτλων», τὸ «περὶ ἀπαλλαγῆς χαρτοσήμων διὰ τὸν στρατὸν», τὸ «περὶ ἀσφαλείας δρόμων καὶ διακανόνισιν ὁδοῦ

Λεμησσοῦ» καὶ τὸ «περὶ πλειστηριασμοῦ δημοσίων ἔργων».

(ἀκολουθεῖ)

Οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι ἐωρτάσθησαν καὶ ἐν Λεμησσοῦ μεθ' ἑλθῆς τῆς δυνατῆς ἐπισημότητος. Μ' ἑλθὼν τὴν κακοκαιρίαν καὶ τὰς ἀδιακόπους βροχὰς τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἡ συρροὴ τοῦ λαοῦ ἦτο μεγάλη καὶ ἰδίως εἰς τὸ Σχολεῖον ἔνθα ὠμίλησεν ὁ κ. Α. Κ. Παλαιολόγος «περὶ Πατρίδος καὶ φιλοπατρίας» τὰ εἰκότα.

Αἱ βροχαὶ κατὰ τὸ δεκαπενθήμερον τοῦτο οἱ ἄνεμοι καὶ αἱ ψύχραι μᾶς ἔκαμαν νὰ μισήσωμεν τὸν χειμῶνα. Ὁ Ἀρῆς ὁ ὁποῖος εἶνε ὁ κυριεὺς πλανήτης τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἐξέμαθε φαίνεται τὴν τέχνην ἐντίμου πολέμου, καὶ πρὸς τιμωρίαν τοῦ ὁ πατήρ του Ζεὺς τὸν προσέταξε νὰ συμμαχῇ τοῖς ἰσχυροῖς τῆς γῆς πρὸς καταστροφὴν τῶν πτωχῶν καὶ ἀδυνάτων. Ὅσα πρόβατα καὶ ζῶα ἐγλύτωσαν ἀπὸ τὸ παμφάγον θηρίον τὸ καλούμενον «ταμείον τῶν φόρων» τὰ παρέσυρον οἱ ποταμοὶ, τὰ ἐφόνευσαν αἱ χάλαζαι. Ὅσα ὀσπῆτια ἀπηλλύγησαν τῶν γαμψῶν καὶ ἀρπακτικῶν ὀνύχων τῶν καλουμένων «Κυβερνητικῶν κατασχέσεων» τὰ κατεδάφισαν αἱ ἀδιακόποι βροχαί. Ὅσα πλοῖα ἐμπηλώθησαν διὰ πολλῶν μετοχῶν πρὸς τὸ νὰ συντηρήσωσι πτωχὴν τινα οἰκογένειαν, τὰ κατεσύντριψεν ἡ ἀγρίως μαινομένη θάλασσα. Ταῦτα δὲ πάντα εἶνε, ἔργα τοῦ ἐξουσιαστοῦ τοῦ ἔτους Ἀρεως ὅστις ἐγένετο φέτος πιστὸς ὑπάλληλος τῶν ἐξουσιαστῶν τῆς Κύπρου. Ἐχομεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς τοὺς φαινιάνους μας καὶ θύματα τῆς δυσχερείδος πλείστα ὅσα...

Ἀκούσατε καὶ ἂν ἦνε δυνατόν μὴ φρίξαιτε. Πρὸ τίνος οἱ Ἀγγλοὶ (Κυβερνητικοὶ μάλιστα ὑπάλληλοι) ἐκυνήγουν πρὸς τὰ ἀνατολικά τῆς Λευκωσίας εἰς τι μέρος ὀνομαζόμενον «Ἀρωνας». Εἰς ἀπόστασιν 50 περίπου στρεμμάτων ἀπ' αὐτῶν ἀλλ' εἰς μέρος ὁποῖον οἱ Ἀγγλοὶ δὲν ἐφαίνοντο, ἐκυνήγει καὶ ὁ Ἱερομόναχος τοῦ Μοναστηρίου Παλουριωτίσης κ. Μελέτιος. Ἐξαφνα παρουσιάσθη ἔμπροσθεν τοῦ Μελετίου λαγῶς τὸν ἵποτον ἀφοῦ ἐπὶ τινα λεπτὰ ἔτρεξεν ὁ λαγωνικὸς σκύλος του, τὸν ἐφόνευσεν διὰ τοῦ τουφεκίου του. Οἱ Ἀγγλοὶ ἀκούσαντες τὸν πυροβολισμὸν ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους, ἔτρεξαν καὶ εἶδον τὸν Μελέτιον κρατοῦντα τὸν λαγῶν. Τὸν ἠρώτησαν «ἐν τίνι δικαίωματι ἐφόνευσας τὸν λαγῶν;» «δικαίωματι τῆς ἀδείας μου» ἀπήντησεν ὁ Μελέτιος καὶ συγχρόνως παρουσίασεν αὐτοῖς τὴν

αδειαν, τοῖς προσέφερε δὲ καὶ τὸν λαγῶν.
εἰ, ὅμως, ἐξ αὐτῶν — τοῦ ἐποίου ἀποσιωπῶ
ἤδη τὸ ὄνομα ἔως οὐ λάβῃ πέρας ἡ περὶ
τούτου γενησομένη δίκη — ἀντὶ ἄλλης ἀπαν-
τήσεως ἢ ἐνὸς ἐὺ χ α ρ ι σ τ ῶ τὸ ὅποι-
ον πᾶς ἄλλος, βάρβαρος; (διότι κατ' αὐτοῖς
“πᾶς μὴ Ἀγγλος βάρβαρος”) ἤθελεν εἶπῃ,
ἐσήκωσε τὴν ὑπερ ἐκράτει βούνευρον καὶ ἤρχι-
σε καταιβάζων αὐτὸ μετὰ τρομεροῦ πατᾶ-
γου ἐπὶ τῆς ράχews τοῦ ἱερέως, ὅστις ἐθεώ-
ρησε πλέον καλὸν νὰ βάλῃ εἰς τρομερὰν κί-
νησιν τοὺς πόδας, ἀλλὰ καὶ οὕτω δὲν ἀπηλ-
λάχη τῶν ἐὺ γ ε ν ῶ ν Ἀγγλῶν, διότι
χαλαζήδον τὸν ἐλιθοβόλουν, ἔως οὐ ἐξῆλθε
τῆς βολῆς των. Πῶς σᾶς φαίνεται τὸ νέον
τοῦτο ἀνδραγάθημα τῶν κυρίων μας; Ὁ
Μελέτιος τοὺς ἐνήγαγε καὶ ὑπόσχομαι νὰ
σᾶς κάμω γνωστὸν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δι-
κῆς.

Ἡ Τυχυδρομικὴ συγκοινωνία Λεμεσοῦ
καὶ Λάρνακος κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ Λευκω-
σίας διεκύπη ἀπὸ τεσσάρων ἡδὴ ἡμερῶν ἔνε-
κεν τῶν ἀδιαβάτων ποταμῶν. Τί νὰ σᾶς
κάμῃ ἀδελφὴ ἡ Κυβέρνησις; ἐβαρύνθη πλέ-
ον νὰ κτίζῃ γεφύρας καὶ νὰ τὰς ρίπτουν οἱ
ποταμοὶ μὲ τὴν πρώτην ὁρμὴν των. Οἱ
π ο τ α μ ο ἱ μας, καθὼς ξεύρετε, ἔνα μὴ
νὰ μόνον τὸν χειμῶνα, τρέχουσιν, ἀλλὰ εἶνε
πολλὰ κακοί.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ.

ὦ ω ω! τοιαῦτα, ἀναγνώσατε τὴν
Herald τὴν μαυροφορημένην νὰ δῆτε καὶ
νὰ τρομαξετε. Τὸ Καρτούμ ἔπεσεν εἰς τοὺς
ὄνυχας τοῦ Μαγδῆ. Ὁ Γόρδων ἦ εἶνε ἡ χμα-
λωτισμένος ἢ ἐφονεύθη; ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν ἐ-
φονεύθη, τοῦ πρέπει τὸ ν ε κ ρ ῶ σ ι μ ο ν
διότι εἶνε, ἢ ἦτο καλὸς στρατηγός. Ὁ Οὐ-
ελοσέλη ἔκκαμε κ α λ ε σ μ α εἰς τὴν Βερβέρ
καὶ ἐξετάζει ποῖον ἐκ τῶν πνευμάτων τὸν
ἐπερίπαιξε καὶ δὲν ἠλήθευσεν, εἰς τὴν προφη-
τείαν του. Οἱ Φαινιάνοι εἰς τὸ Λονδίνον
ἀνετίναζαν εἰς μίαν ἡμέραν εἰς τὸν ἀέρα διὰ
δυναμίτιδος, τὸν Πύργον τοῦ Λονδίνου καὶ
τὴν ἄνω καὶ κάτω Βουλὴν. Ὁ Γλάδστον
ἔπεσεν ἢ ἂν δὲν ἔπεσεν, ἀδύνατον νὰ μὴ
πέσῃ ἀφοῦ φθάσῃ αἰσίως εἰς Ἀγγλίαν καὶ
ἀναγνωθῇ ἡ Herald. Θὰ συμμάχησῃ καὶ
ἐγὼ μετὰ τῆς Herald καὶ ἀφοῦ τὸν ρίψω-
μεν ἐξάπαντος, νὰ τὸν φέρωμεν ἐδῶ νὰ τὸν
κάμωμεν ὄχι Ἀ ρ μ ο σ τ ῆ ν, διότι
δὲν τοῦ πρέπει, ἀλλὰ π ρ ο σ α ρ μ ο
σ τ ῆ ν — τῆς Κύπρου μετὰ τῆς... πέτε-
σεῖς τὸ λοιπόν.

ΦΥΓΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Φίλε Συντάκτα.

Προκαλούμεθα καὶ πάλιν ὑπὸ τῆς
«Ἀληθείας». Μᾶς ὕβρισεν ἡρωτήσαμεν
τὸν λόγον, εἰς ἀπάντησιν δὲ μᾶς ὕβριζει
καὶ πάλιν, καὶ ἐρωτᾷ καὶ τὸ ὄνομά μας.
Μᾶς περιφρονεῖ διὰ τὸ ἐπάγγελμα καὶ
ὡς ἀγραμμάτους· εἰς ἀπάντησιν ὅμως
λέγομεν ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ᾔνη ὅλοι
διδάσκαλοι, διότι οἱ διδάσκαλοι ἔχουν
ἀνάγκην ἄλλων ἐπαγγελματιῶν νὰ δια-
τηρηθῶσιν· ἐὰν δὲ πάλιν πᾶς μὴ γνωρί-
ζων τὰ γράμματα τῆς «Ἀληθείας» δὲν
δύναται νὰ ᾔνη τίμιος καὶ ἐπομένως δὲν
δύναται ποτὲ νὰ ἔχῃ δίκαιον, τοῦτο ἡ-
μεῖς καθὼς ἀγραμμάτοι ἀγνοοῦμεν. Ἐ-
ρωτῶμεν τοὺς λόγους διὰ τοῦς ὁποίους
μᾶς ὕβριζει ἡ κ. «Ἀλήθεια»· διότι ὁ κύ-
ριος λόγος εἶνε ἄλλος τὸν ὁποῖον χάριν
τῆς ἀποσιωπῶμεν.

Λεμεσῶ

Λεμεσῶ 28 Ἰανουαρίου 85.

Κύριε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

Κάθε ἄνθρωπος ποῦ νὰ ποθάνῃ μέσ' εἰς
τὴν Λεμεσὸν, ἔχει κληρονόμους ἐκείνους
ποῦ τοῦ βγάλουν τὸν τάφον· οἱ ὅποιοι μά-
λιστα πολλές φορές, λαμβάνουν εἰς τὸ με-
ρίδιόν των περισσότερα ἀπὸ ὅσα λαμβάνουν
τὸ παιδία τοῦ ἀποθανόντος.

Εἰς τὰς 22 τρέχοντος ἀπέθανεν ὁ πατήρ
μου, δύο δὲ χαμάληδες ὁ Χριστοδουλῆς Ἀ-
τημένος, καὶ Χαραλαμπεῖς παρουσιάσθησαν
χωρὶς νὰ τοὺς διατάξῃ κανεὶς καὶ ἔσκαψαν
τὸν τάφον καὶ συνώδευσαν καὶ τὸ λείψανον.
Μετὰ ταῦτα ἐζήτησα νὰ τοὺς πληρώσω,
τοὺς ἔδωκα δὲ ἀπὸ μίαν ρουπίαν καὶ μοῦ
τὴν ἔσυραν κατὰ πρόσωπον· τοὺς ἔδωκα
ἀπὸ δύο σελίδια, μοῦ ἔκαμαν τὸ αὐτὸ·
τοὺς ἔδωκα τέλος πάντων ἀπὸ 1½ ρουπίαν
καὶ πάλιν μοῦ τὰς ἐπέταξαν καὶ μοῦ εἶπον
ὅτι αὐτοὶ δὲν ἐργάζονται μὲ ρουπίας, ἀλλὰ
μὲ μετζίδια. Εἶπέ μοι παραλαῶ κ. Συν-
τάκτα δὲν εἶνε ληστεία αὕτη; δὲν πρέπει
ἀρχὴν τὸ Δημαρχεῖον νὰ σκεφθῇ περὶ τοῦ
του; Εἶνε δὲ δυνατόν οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀ-
ποθανόντος ἐρισκόμενοι κατ' ἐκείνην τὴν
ῶραν εἰς λύπην νὰ κάθηνται νὰ κάμνουν
πρῶτα συμφωνίας μὲ τοὺς χαμάληδες κ' ἔ-
πειτα νὰ τοὺς στέλουν νὰ σκάπτουν τὸν τά-
φον.

Κοθολικὴ Α. Χ. Χ.

Ἀπ. Σ. Τὸ Δημαρχεῖον ζεύγῃ βοῶν ἡ
γῶρας πέντε, καὶ ἀσχολεῖται τῶρα εἰς τὸ
νὰ τὰ πληρώσῃ. Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶνε δυνα-
τὸν πάντω' εἰς τὴν λύπην των οἱ ἄνθρωποι νὰ

κάμνουν συμφωνίας, τὸ μόνον μέσον εἶνε νὰ
γείνηται ἡ συμφωνία πρὶν ἀποθάνῃ ὁ ἀσθενής·
ἀκόμη δὲ θὰ ᾔνη συμφερώτερον ἂν γείνη ἡ
συμφωνία πρὶν ἀσθενήσῃ ἄλλη θεραπεία δὲν
ὑπάρχει.

Φίλε Σάλπιγκτά!

Τέλος πάντων ἡ ἐπιτόπιος δημοσιογραφία
ἀνήγγειλεν ἡμῖν, ὅτι τῇ 23)4 Φεβρουαρίου
συγκαλεῖται ἡ τρίτη σύνοδος τοῦ Ν. Σώμα-
τος. Πολλὰ ἔχει καὶ μεγάλα καὶ ὑψηλὰ
ἀληθῶς νὰ ἐπιτελέσῃ, καὶ πολλοὺς ἐμολογοῦ-
μένως, ἀγῶνας ν' ἀγωνισθῇ· τὸ ὁμολογοῦ-
μεν· παρακαλοῦμεν ὅμως, ἵνα διὰ τῆς
«Σάλπιγγος» εἴπητε ἐξ ἡμῶν εἰς τὰ ἐντιμα
αἰρετὰ μέλη τὰ ἐξῆς:

Παρακαλοῦμεν, ἀλλὰ θερμῶς παρακαλοῦ-
μεν αὐτὰ, ἵνα μὴ κάμνωσι καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν τρίτην σύνοδον πολλὰς ἀπουσίας
ἐκ τῶν βουλευτικῶν συνεδριάσεων ἐξ ὧν (ἀ-
πουσιῶν) προκύπτει ἡ μειονοφηρία ἐξ ἧς
πολλὰ ζημιεύμεθα, ὡς ἐν τῇ παρελθούσῃ
δευτέρᾳ συνόδῳ ἐγένετο· καὶ ἀναμολογοῦμεν
μὲν ὅτι δύναται νὰ εἰπωσιν ἡμῖν «λογαριά-
σατε πόσα μᾶς δίδετε καὶ ἀφαιρέσατε ἐκ
τοῦ ὅλου τὸ ἀναλογοῦν τῇ συνεδριάσει ἐκεί-
νῃ καθ' ἣν ἢ καθ' ἧς θ' ἀπουσιάσωμεν»·
ἀλλὰ μὴ θάρορας λέγομεν αὐτοῖς καὶ ὁ Χορευ-
τῆς ὅταν ἐξέλθῃ εἰς τὸν χορὸν, δὲν πρόκειται
νὰ πληρωθῇ, ἀπ' ἐναντίας νὰ πληρώσῃ τὸν
βιολάρην διὰ νὰ τοῦ παίξῃ νὰ χορεύσῃ, καὶ
ὅμως ἅμα ἐξέλθῃ θέλων καὶ μὴ θέλων καὶ
μὴ πληροφόμενος ἀλλὰ πληρόων, θὰ χο-
ρεύσῃ.

Ταπεινὰ ταῦτα, ταπεινῶς ἀποτείνονται
εἰς τὰ ἐντιμα αἰρετὰ μέλη ὑπὸ ταπεινοῦ
ἐκλογέως.

Ἐκ Κύπρου 22 1. 85.

Εἰς ἐκλογεὺς.

Αἶνιγμα 49

Πρὶν νὰ σὲ πῶ τὸ αἶνιγμα,

θὰ σοὶ τὸ ἐξηγήσω·

ἀλλὰ μὲ τὴν ἐξηγήσιν

θὰ σὲ παρακαλίσω·

ἔλλα σὲ λέγω ἀπ' ἐμπρός·

καὶ ἄλλα ἀπὸ πίσω

καὶ βαρυτόνως θρίσκομαι.

Ἀλλὰ θὰ σ' ἐρωτήσω:

ἄλλα καὶ ἄλλα ἔλυσες

μὲ τόσῃν εὐκολίαν,

κ' ἀναγινώσκεις τὸ μικρὸν

ἐμὲ μὲ ἀπορίαν;

Εἰς τὸ παρὸν μου αἶνιγμα

ἐπτάκις θ' ἀπαντήσης

τὸ σῶμά μου· ἄλλ' ἡλπίζω

ὡς τώρα νὰ μὲ λύσης.

Περίεργος δίκη [ἐδικάσθη κατ' αὐτὰς εἰς Κυρήναιαν. Ἡ Κυβέρνησις προσεκάλεσε τὸν διευθύνοντα τὰ ἐν Κύπρῳ κτήματα τοῦ Ὁρους Σινᾶ νὰ πληρώσῃ φόρον τῶν προβάτων· [ἄρα γε εἰς τὴν σύμβασιν ἐκείνην τὴν διαβόητον εἶνε καὶ τοῦτο μέσα; ἐτι κελλήσῃ τέλος πάντων] ὁ δυστυχὴς διευθυντὴς ἠναγκάσθη νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ πνεῦμα τῶν προφητῶν καὶ νὰ παρουσιάσῃ Ἀχτιναμέδες τοῦ Προφήτου καὶ φερμάνια τῶν Σουλτάνων, πλὴν τίποτε φίλε μου. Οἱ Ἀγγλοὶ τοῦ ἔλεγαν, ὅτι ἡ λέξις **χ α ρ α τ σ ι** τῆς ὁποίας ποιεῖται χρῆσιν κυρίως ὁ Ἀχτιναμέης ἐννοεῖ τὸν κεφαλικὸν φόρον μόνον, καὶ ὅτι ὁ φόρος τῶν προβάτων δὲν εἶνε τοιοῦτος· (καὶ ὅμως ἡμεῖς διατεινόμεθα ὅτι τὰ μουζεβιρίκια μόνον τοῦρκοι τὰ ξεύρουν.) Ἐν τούτοις ἐὰν συνεψήφισον μετὰ τῶν Ἀγγλῶν καὶ οἱ ἰδιόκοί μας σύμβουλοι τοῦ δικαστηρίου Κυρηναίας θὰ ἐπληρώνετο ὁ φόρος. Ἀλλ' ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι καὶ ὁ φόρος τῶν προβάτων εἶνε κεφαλικὸς φόρος, διότι βέβαια ἡ Κυβέρνησις ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῶν κεφαλῶν τῶν προβάτων ἤθελε νὰ πάρῃ τὸν φόρον· ἐκτὸς ἐὰν τὰ πρόβατα τοῦ Σινᾶ δὲν ἔχουν κεφαλὴν.

* *

Τέλος πάντων, βαθμηδὸν παρημελήθησαν, ἐνεκρώθησαν, καταστράφησαν ὅλα τὰ καλὰ ἔργα τοῦ Δημαρχείου. Ποῦ αἱ πολλαὶ ἄμαξαι καὶ ὁ θόρυβος ποῦ κάμαναν κάθε πρωτὶ νὰ συναθροίζουσι τὰ ποσκούπιδά; ποῦ οἱ τζινιέριδες καὶ οἱ ἄραβες καὶ αἱ πλάκες; ποῦ δὲ αἱ μουσικαὶ καὶ ἑορταὶ καὶ διασκεδάσεις; Πάντα οἵχεται, ζεστός δὲ ἄνεμος φυσήσας ἐσάρωσε τὰ φύλλα καὶ γυμνὸν τὸ δένδρον ἔδειξε, καὶ σαλεύετα· καὶ καλὰ. Νυξ ἦν (ὅχι ἀκολασία;) καὶ ἐξημέρωσεν ἄνθη καὶ ἐκοκκίησαν· καπνὸς κ' ἐμαύρισε· ἀράχνη κ' ἐπλάκωσεν ὅλους κλ. κλ. Ταῦτα πάντα καὶ ἐτι περισσότερα θὰ πῶ ἔπειτα, ἐνόσω αἱ ἄμαξαι κάθε ἓνα μῆνα ἔρχονται ἀπὸ τὸν δρόμον μας νὰ λαμβάνουσι τὰ ποσκούπιδά, καὶ ἐπειδὴ βέβαια δὲν δύναται νὰ χωρήσῃ οὐδὲ ἐνὸς σπητιοῦ τὰ ποσκούπιδά τόσο καὶ ροῦ, φεύγει καὶ μᾶλλον τ' ἀφίνει πάλιν νὰ τὰ καμαρώνωμεν ἕως εἰς τὸν ἄλλον μῆνα. Πρὸς ποῖον πρέπει νὰ τὰ φωνάζω αὐτὰ ἀγνωστούδ' ἢ «Σάλπιγξ» τῆς δευτέρας παρουσίας δὲν θὰ χωρήσῃ πιστεύω εἰς τ' αὐτὰ τοὺς.

Δάκρυα ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς πολυκλαύστου Ἑλπινίκης. Ὑπὸ Χρ. Παπαδοπούλλου Δικαστοῦ ἐν Ἀμμοχώστῳ.
Ποῦ ἡ καλὴ κάγαθὴ

καὶ ὠραία νεάνις ἐκείνη,
ἥτις ἐκόσμει τῆς Χάλλης
τὴν λίαν περίβλεπτον νῆτον;
Οἱμοὶ! δρεπάνου σκληροῦ
πολυστένακτον κι' ἄωρον θέρος,
εὔδει ἄγνῃ Ταβιθᾷ
τοῦ θανάτου τὸν μέριμον ὕπνον,
κλίνην γαμήλιον ἔχουσα
φεῦ! τὸν ἀκόρεστον τάφον
κάλυμμα δὲ νυμφοστόλον
τὴν κρύα τοῦ μνήματος πλάκα!
Φόρετον μκύρα, ὦ Χάλλη,
κ' εἰς εὐγενεφά ρίφθητι λύπης,
κρύψον μὲ σκέπη πυκνὴν
τὰς πολλὰς φυσικὰς καλλονὰς σου.
ὦ, συμφορά! εἰς ἀγκάλας
θανάτου ἀσπαίρει νεάνις
ἥτις ἀρίζηλον ἦν
κ' εὐγενὲς ἐν ταυτῷ κόσμῳ σου!
Πῶς ἡρημώθη τοιοῦτου
καλοῦ καὶ σεμνοῦ διακόσμου;
πῶς τοῦ μετώπου σου ἔπесαν
τ' ἄνθη χαμαὶ μαραμμένα;
πένθος τηρήσεις λυγρὸν,
ἀνθερόεσσα κόρη τοῦ Πόντου,
ἕως οὐ ρέῃ φιλῶν
τὰ σφυρά σου ὁ ροῦς Προποντίδος.
Ρέετε θρήνοι καὶ δάκρυα
μνήμης πικρᾶς δορυφόροι,
δίπτηχ' ἐθόρον κληροῦται
ἄγνῃ καὶ ὠραία νεάνις,
τέως σφριγῶσα ἐν πάσῃ
ὕγειά κ' εἰς κάλλος πλουτοῦσα!
Θρήνει, καὶ σύ φίλε, τάφος
ροφᾷ τὴν καλὴν ἐξαδέλφην,
ἥδ' ἐν τῷ κήπῳ τοῦ κάλλους
ὡς ῥόδον χάριεν ἀνθοῦσαν,
πάσης δ' ὁμοῦ ἀρετῆς
τὸν ὑπέρλαμπρον φέρουσα κόσμον.
ὦ ματαιότης τοῦ κόσμου,
ὦ πλάνος καὶ ἄδικος σφαῖρα,
πάντα ἐν σοὶ ἀστασία,
τὰ πάντα πικρία καὶ πόνος!
Οὔτε χρεὴ διαμένει
ἐν βίῳ ἀμέτοχος λύπης,
οὔτ' εὐτυχία καὶ δόξα
μακραίων ἡμῖν συγγηράσκει.
Ὅνειρα πάντα καπνὸς
καὶ πομφόλυξ σκιά καὶ ὁμίχλη
κ' ἔμπεδον ἢ διαρκές
ἐν τῷ κόσμῳ οὐδὲν παραμένει!
Νεᾶ καὶ ὄλβιος ἦσα
καὶ πλήρης θελγήτρων ἀκμαίων,
ὦ μουσοτρόφος παρθένε,
καλὴ κάγαθὴ Ἑλπινίκη,
πλὴν ἀδυσώπητος ἐκλείπει
φεῦ! τὸ ἄγνόν βλέφαρόν σου
ἡ τῶν ἀνθρώπων τὸν βίον
οἰκτρῶς φαρμακεύουσα Μοῖρα,
κ' ἔλαχες κληρὸν πικρὸν,

δυστυχῆς! Σὺ καλὴ, σὺ ὠραία,
πλέον ἐδῶ τῶν χωρῶν
δὲν θὰ φέρῃς τὸ ῥόδιον στέμμα,
οὔδ' ὡς ἀστὴρ φαεινὸς
μεταξὺ ἐμνηλίκων θὰ λάμπῃς,
οὔτε τῆς Χάλλης θὰ πλεύσῃς
ποτὲ τὸ κατάργυρον κύμα!
Ἦδ' ἡ Ἠὼς κατηφὴς
καὶ μελάμπεπλος κήρυξ προβαίνει,
πᾶσι τε φίλοις γνωστοῖς
τὴν οἰκτρὰν συμφορὰν τραγωδοῦσα
φεῦ! τοῦ σκληροῦ καὶ ἄωρου
θανάτου σου πότνια κόρη!
πάντες θρηνοῦσιν ἐν σοὶ
τὴν σεμνὴν καὶ ὠραίαν παρθένον,
ἥτις ἀπέπτη ἐκ γῆς
εἰς τὴν χώραν τοῦ Πλάττου τὴν θείαν
καὶ παρ' αὐτῷ τῶν Ἀγγέλων
κοσμεῖ τὴν ἁγίαν χορείαν.
Φέρε δεινῶς τὸ σὸν πάθος
ἡ ἄριστος ἐν κουροτρόφοις
νῆσος Χαλκίτης, ἀγλαΐσμα
τῆς Προποντίδος θαλάσσης,
κ' ἡ ἀντιγείτων ἀκτὴ
ποθητῶς τὸ σὸν ὄνομα κράζει,
πάντες δ' αἰνῶς θρηνωδοῦσι
τὸν σὸν δακρυσίστακτον πότμον!
Μίαν ἀπήγαγες χθὲς
εἰς τὸν δρόμον πενθοῦσαν γυναῖκα,
κ' ἔχουσα δάκρυ γνωρίσας
τὴν χήραν τὴν ἄμοιρον θείαν,
ἥτις ἰδοῦσά με μ' ἔτεινε
χεῖρα στοργῆς καὶ ἀγάπης
πλὴν οὐδὲ λέξιν ἀπλῆν
ἠδυνήθη ἡ τλήμων ν' ἀρθρώσῃ,
ἀλλ' ἐκ δακρύων πολλῶν
καὶ λυγμῶν πνιγομένη μυχιῶν
μόλις ἐφέλλισε φεῦ!
τὸ ἐξῆς γοερὸν μοιρολόγι.
(ἀκολουθεῖ).

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμητισσοῦ. (λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία· ἀπὸ 40—132 τὸ γομπρ.
Ρακή 19 βαθμ. ἡ ὁκτ 72 παρ.
Σταφίδα 30—35
τὰ Χαρούπια τὸ χαλ. λαντ, 92 εἰς
ἀποθήκας.

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)

ὁ σίφος τὸ κοιλὸν (22 ὁκ.) Γρ. 22—24.
ἡ κριθή „ [16 ὁκ.] 14—15.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΟΥΘΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.